

KONVENCIJA**par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu**

(Noslēgta 2007. gada 23. novembrī)

VALSTIS, KAS PARAKSTĪJUŠAS ŠO KONVENCIJU,

VĒLOTIES uzlabot starpvalstu sadarbību uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņā,

APZINOTIES nepieciešamību pēc rezultatīvām, kā arī pieejamām, ātrām, iedarbīgām, izmaksu ziņā efektīvām, piemērotām dažādām situācijām un taisnīgām procedūrām,

VĒLOTIES par pamatu ņemt labāko, kas noteikts spēkā esošajās Hāgas konvencijās un citos starptautiskos dokumentos, jo īpaši 1956. gada 20. jūnija Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par uzturlīdzekļu piedziņu ārvalstīs,

TIECOTIES izmantot tehnoloģiskos sasniegumus un radīt elastīgu sistēmu, kura var turpināt attīstīties, mainoties vajadzībām un turpmākiem tehnoloģiskajiem sasniegumiem radot jaunas iespējas,

ATGĀDINOT, ka saskaņā ar 1989. gada 20. novembra Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par bērna tiesībām 3. un 27. pantu

- visās darbībās attiecībā uz bērniem uzmanība pirmām kārtām tiek veltīta tam, lai vislabāk nodrošinātu bērna intereses,
- katram bērnam ir tiesības uz tādu dzīves līmeni, kāds nepieciešams bērna fiziskajai, intelektuālajai, garīgajai, tikumiskajai un sociālajai attīstībai,
- vecāki vai citas par bērnu atbildīgās personas ir galvenie atbildīgie, kam atbilstīgi savām spējām un finansiālajam stāvoklim ir jānodrošina bērna attīstībai nepieciešamie dzīves apstākļi, un
- valstīm, kas ir Konvencijas puses, jāveic visi atbilstīgie pasākumi, tai skaitā, slēdzot starptautiskus nolīgumus, lai nodrošinātu, ka no vecākiem vai citām par bērnu atbildīgām personām tiek piedzīti bērnam nepieciešamie uzturlīdzekļi, jo īpaši gadījumos, kad minētās personas dzīvo citā valstī, kas nav bērna dzīvesvietas valsts,

IR NOLĒMUŠAS NOSLĒGT ŠO KONVENCIJU UN IR VIENOJUŠAS PAR ŠĀDIEM NOTEIKUMIEM.

I NODAĻA

MĒRĶIS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Mērķis

Šīs Konvencijas mērķis ir nodrošināt uzturlīdzekļu un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu efektīvu pārrobežu piedziņu, jo īpaši:

- a) izveidojot Līgumslēdzēju valstu iestāžu visaptverošu sadarbības sistēmu;
- b) nodrošinot iespēju iesniegt pieteikumus nolēmuma par uzturēšanas līdzekļiem pieņemšanai;
- c) paredzot nolēmumu par uzturēšanas līdzekļiem atzīšanu un izpildi; kā arī
- d) pieprasot efektīvus pasākumus nolēmumu par uzturēšanas līdzekļiem tūlītējai izpildei.

2. pants

Darbības joma

1. Šo Konvenciju piemēro:

- a) uzturēšanas saistībām, kas izriet no vecāka un bērna attiecībām, pret personu, kas jaunāka par 21 gadu;
- b) nolēmuma par laulātā uzturēšanas līdzekļiem atzīšanai un izpildei vai izpildei, ja pieteikums ir iesniegts ar prasību a) apakšpunkta darbības jomas ietvaros; kā arī
- c) izņemot II un III nodaļu, laulātā uzturēšanas līdzekļiem.

2. Jebkura Līgumslēdzēja valsts saskaņā ar 62. pantu var paturēt tiesības attiecināt Konvencijas piemērošanu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, tikai uz tām personām, kas nav sasniegušas 18 gadu vecumu. Līgumslēdzējai valstij, kas veikusi šo atrunu, nav tiesību pieprasīt Konvencijas piemērošanu personām vecuma grupā, uz kuru saskaņā ar minēto atrunu piemērošana netiek attiecināta.

3. Jebkura Līgumslēdzēja valsts saskaņā ar 63. pantu var deklarēt, ka tā paplašinās visas Konvencijas vai kādas tās daļas piemērošanu arī uz jebkurām uzturēšanas saistībām, kas izriet no ģimenes attiecībām, vecāku attiecībām, laulības vai radniecības, tostarp jo īpaši saistībām attiecībā uz neaizsargātām personām. Jebkura šāda deklarācija rada saistības divu Līgumslēdzēju valstu starpā tikai tiktāl, ciktāl to deklarācijas attiecas uz vienām un tām pašām uzturēšanas saistībām un Konvencijas daļām.

4. Šīs Konvencijas noteikumus piemēro bērniem neatkarīgi no tā, vai viņu vecāki atrodas laulībā.

3. pants

Definīcijas

Šajā konvencijā:

- a) "kreditors" ir ikviena fiziska persona, kurai uzturēšanas līdzekļi pienākas vai kura tos pieprasa;
- b) "parādnieks" ir ikviena fiziska persona, no kuras uzturēšanas līdzekļi pienākas vai no kuras tos pieprasa;
- c) "juridiskā palīdzība" ir palīdzība, kas nepieciešama, lai pieteikuma iesniedzēji uzzinātu savas tiesības un varētu tās aizstāvēt, un lai nodrošinātu, ka pieteikumi tiek pilnībā un efektīvi izskatīti saņēmējā valstī. Līdzekļi šādas palīdzības sniegšanai var ietvert vajadzības gadījumā juridiskas konsultācijas, palīdzību, lai vērstos iestādē, juridisko pārstāvību un atbrīvojumu no tiesvedības izmaksām;
- d) "rakstveida vienošanās" ir vienošanās, kas noformēta jebkādā formātā – tā, lai tajā iekļautā informācija ir pieejama un uz to varētu turpmāk atsaukties;
- e) "vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem" ir rakstveida vienošanās attiecībā uz uzturēšanas līdzekļu maksāšanu, kuru:
 - i) kompetenta iestāde ir oficiāli sastādījusi vai reģistrējusi kā publisku aktu; vai
 - ii) kompetenta iestāde ir apliecinājusi, vai kas noslēgta, reģistrēta vai iesniegta kompetentā iestādē;
 un kuru kompetenta iestāde var pārskatīt un grozīt,
- f) "neaizsargāta persona" ir persona, kura personisko spēju traucējumu vai nepietiekamības dēļ nespēj sevi uzturēt.

II NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

4. pants

Centrālo iestāžu iecelšana

1. Līgumslēdzēja valsts ieceļ centrālo iestādi, lai tā pildītu pienākumus, kas ar šo Konvenciju ir uzlikti šādai iestādei.

2. Federālas valstis, valstis ar vairākām tiesību sistēmām vai valstis ar autonomām teritoriālām vienībām ir tiesīgas norādīt vairākas centrālās iestādes, un precizēt to funkciju teritoriālo un personālo apjomu. Ja valsts ir iecēlusi vairāk nekā vienu centrālo iestādi, tā izraugās to centrālo iestādi, kurai var adresēt visus paziņojumus, lai tā tos pārsūtītu šajā valstī kompetentai centrālai iestādei.

3. Līgumslēdzēja valsts paziņo Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences pastāvīgajam birojam par centrālās iestādes vai centrālo iestāžu iecelšanu, to kontaktinformāciju un vajadzības gadījumā informāciju par to funkciju apjomu, kā minēts 2. punktā, ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta iesniegšanas brīdī vai brīdī, kad tiek iesniegta deklarācija saskaņā ar 61. pantu. Līgumslēdzējas valstis nekavējoties informē Pastāvīgo biroju par visām izmaiņām.

5. pants

Centrālo iestāžu vispārējās funkcijas

Centrālās iestādes:

- a) savstarpēji sadarbojas un veicina sadarbību starp kompetentām iestādēm to valstīs, lai sasniegtu Konvencijas mērķus;
- b) iespēju robežās tiecas risināt grūtības, kas rodas, piemērojot Konvenciju.

6. pants

Centrālo iestāžu īpašās funkcijas

1. Centrālās iestādes sniedz palīdzību saistībā ar pieteikumiem, kas iesniegti saskaņā ar III nodaļu. Tās konkrēti:

- a) pārsūta un saņem šādus pieteikumus;
 - b) uzsāk vai veicina tiesvedības uzsākšanu, uz šādu pieteikumu pamata.
2. Centrālās iestādes veic visus atbilstošos pasākumus saistībā ar šādiem pieteikumiem:
- a) lai vajadzības gadījumā sniegtu juridisko palīdzību vai atvieglotu tās sniegšanu;
 - b) lai palīdzētu noteikt parādnieka vai kreditora atrašanās vietu;
 - c) lai palīdzētu saņemt attiecīgu informāciju par parādnieka vai kreditora ienākumiem un, vajadzības gadījumā, par citiem finansiāliem apstākļiem, tostarp mantas atrašanās vietu;
 - d) lai veicinātu miermīlīgus risinājumus, panākot labprātīgu uzturēšanas līdzekļu maksāšanu, vajadzības gadījumā izmantojot mediāciju, samierināšanu vai līdzīgus procesus;
 - e) lai atvieglotu nolēmumu par uzturēšanas līdzekļiem notiekošo izpildi, arī kavēto maksājumu gadījumā;
 - f) lai atvieglotu uzturēšanas līdzekļu maksājumu iekasēšanu un ātru pārskaitīšanu;

- g) lai atvieglotu dokumentu vai citu pierādījumu iegūšanu;
- h) lai sniegtu palīdzību bērna vecāku noteikšanā, ja tas ir nepieciešams uzturēšanas līdzekļu piedziņai;
- i) lai uzsāktu vai atvieglotu tiesvedības uzsākšanu nolūkā panākt vajadzīgo pagaidu pasākumu īstenošanu, kam ir teritoriāls raksturs un ko veic, lai nodrošinātu uzsāktā uzturēšanas saistību pieteikuma izskatīšanas iznākumu
- j) lai atvieglotu dokumentu izsniegšanu.

3. Valsts iestādes vai citas iestādes, ja attiecīgās valsts kompetentas iestādes tās uzrauga, var veikt šajā pantā minētās centrālās iestādes funkcijas, ciktāl to pieļauj attiecīgās valsts tiesību akti. Par jebkuras tādas iestādes – valsts vai citas – iecelšanu, to kontaktinformāciju un funkciju apjomu Līgumslēdzēja valsts paziņo Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences pastāvīgajam birojam. Līgumslēdzējas valstis nekavējoties informē Pastāvīgo biroju par visām izmaiņām.

4. Nevienš šā panta vai 7. panta noteikums nav interpretējams kā tāds, kas centrālajai iestādei uzliek pienākumu īstenot pilnvaras, ko var īstenot vienīgi tiesu iestādes saskaņā ar saņēmējas valsts tiesību aktiem.

7. pants

Lūgumi veikt īpašus pasākumus

1. Centrālā iestāde var vērsties citā centrālajā iestādē ar pamatotu lūgumu veikt attiecīgus īpašus pasākumus saskaņā ar 6. panta 2. punkta b), c), g), h), i) un j) apakšpunktu, ja pieteikumu neizskata saskaņā ar 10. pantu. Saņēmēja centrālā iestāde attiecīgi veic tādus pasākumus, pārliecinājusies, ka tie ir vajadzīgi, lai palīdzētu potenciālajam pieteikuma iesniedzējam iesniegt pieteikumu saskaņā ar 10. pantu vai lai izlemtu, vai tāds pieteikums būtu jāiesniedz.

2. Centrālā iestāde pēc citas centrālās iestādes lūguma var veikt arī īpašus pasākumus saistībā ar iesniedzējā valstī sāktu lietu par uzturēšanas līdzekļu piedziņu, kurai ir starptautisks elements.

8. pants

Centrālās iestādes izmaksas

1. Katra centrālā iestāde sedz savas izmaksas, kas radušās, piemērojot šo Konvenciju.

2. Centrālās iestādes pieteikuma iesniedzējam nevar uzlikt maksu par pakalpojumiem, ko tās sniedz saskaņā ar Konvenciju, izņemot ārkārtējas izmaksas, kas radušās, lūdzot veikt īpašu pasākumu saskaņā ar 7. pantu.

3. Saņēmēja centrālā iestāde nevar piedzīt 2. punktā minēto pakalpojumu izmaksas, ja pieteikuma iesniedzējs iepriekš nav piekritis saņemt tādus pakalpojumus par prasīto maksu.

III NODAĻA

PIETEIKUMU IESNIEGŠANA, IZMANTOJOT CENTRĀLĀS IESTĀDES

9. pants

Pieteikuma iesniegšana, izmantojot centrālās iestādes

Pieteikumu saskaņā ar šo nodaļu iesniedz saņēmējas valsts centrālajai iestādei ar tās Līgumslēdzējas valsts centrālās iestādes starpniecību, kurā pieteikuma iesniedzējs dzīvo. Vienkārša klātbūtne nav dzīvošana šā noteikuma nozīmē.

10. pants

Pieejamie pieteikumi

1. Iesniedzējā valstī kreditoram, kas cenšas piedzīt uzturēšanas līdzekļus saskaņā ar šo Konvenciju, ir pieejamas šādas pieteikuma kategorijas:

- nolēmuma atzīšana vai atzīšana un izpilde;
- tāda nolēmuma izpilde, kas pieņemts vai atzīts saņēmējā valstī;
- nolēmuma pieņemšana saņēmējā valstī, ja nolēmuma nav, tostarp, ja jānosaka bērna vecāki;
- nolēmuma pieņemšana saņēmējā valstī, kurā nolēmuma atzīšana un izpilde nav iespējama vai tiek atteikta tāpēc, ka saskaņā ar 20. pantu vai, pamatojoties uz 22. panta b) vai e) apakšpunktā paredzētajiem apsvērumiem, trūkst pamatojuma atzīšanai un izpildei;
- saņēmējā valstī pieņemtā nolēmuma grozīšana;
- tāda nolēmuma grozīšana, kurš ir pieņemts valstī, kas nav saņēmēja valsts.

2. Iesniedzējā valstī parādnīkam, pret kuru ir pieņemts nolēmums par uzturēšanas līdzekļiem, ir pieejamas šādas pieteikuma kategorijas:

- nolēmuma atzīšana vai līdzvērtīga procedūra, ar ko pārtrauc vai ierobežo iepriekš pieņemta nolēmuma izpildi saņēmējā valstī;
- tāda nolēmuma grozīšana, kas ir pieņemts saņēmējā valstī;
- tāda nolēmuma grozīšana, kas pieņemts valstī, kas nav saņēmēja valsts.

3. Ja vien šajā Konvencijā nav paredzēts citādi, 1. un 2. punktā minētos pieteikumus nosaka saskaņā ar saņēmējas valsts tiesību aktiem, bet uz 1. punkta c) līdz f) apakšpunktā un 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētajiem pieteikumiem piemēro saņēmējas valsts jurisdikcijas noteikumus.

11. pants

Pieteikuma saturs

1. Visos pieteikumos saskaņā ar 10. pantu iekļauj vismaz:

- pieteikuma vai pieteikumu būtības izklāstu;

- b) pieteikuma iesniedzēja vārdu (vārdus) un uzvārdu, kontaktinformāciju, tostarp adresi un dzimšanas datumu;
- c) atbildētāja vārdu (vārdus) un uzvārdu, ja zināms, adresi un dzimšanas datumu;
- d) visu to personu vārdus, uzvārdus un dzimšanas datumus, kuru labā tiek pieprasīti uzturēšanas līdzekļi;
- e) pieteikuma pamatojumu;
- f) kreditora iesniegtā pieteikumā – informāciju par to, kur nosūtāms vai elektroniski pārskaitāms uzturēšanas līdzekļu maksājums;
- g) izņemot pieteikumos saskaņā ar 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punkta a) apakšpunktu – visu to informāciju vai dokumentus, kurus paredz saņēmēja valsts deklarācija saskaņā ar 63. pantu;
- h) par pieteikuma apstrādi atbildīgās iesniedzējas valsts centrālās iestādes personas vai struktūrvienības vārdu (vārdus) un uzvārdu/nosaukumu un kontaktinformāciju.

2. Vajadzības gadījumā un ciktāl tas ir zināms pieteikumā iekļauj arī informāciju par:

- a) kreditora finansiālo stāvokli;
- b) parādnieka finansiālo stāvokli, tostarp parādnieka darba devēja vārdu (vārdus) un uzvārdu/nosaukumu un adresi un parādnieka aktīvu veidu un to atrašanās vietu;
- c) citu informāciju, kas var palīdzēt noteikt atbildētāja atrašanās vietu.

3. Pieteikumam pievieno vajadzīgo papildu informāciju vai dokumentāciju, tostarp dokumentāciju par pieteikuma iesniedzēja tiesībām uz bezmaksas juridisko palīdzību. Pieteikumiem, kas minēti 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā, pievieno tikai dokumentus, kas minēti 25. pantā.

4. Pieteikumu, kas minēts 10. pantā, var sagatavot tādā formātā, ko ieteikusi un publicējusi Hāgas Starptautisko privāttiesību konference.

12. pants

Pieteikumu un lietu pārsūtīšana, saņemšana un apstrāde ar centrālo iestāžu starpniecību

1. Iesniedzējas valsts centrālā iestāde palīdz pieteikuma iesniedzējam nodrošināt, lai pieteikumam būtu pievienota visa informācija un dokumenti, par kuriem šai iestādei ir zināms, ka tie ir vajadzīgi pieteikuma izskatīšanai.

2. Iesniedzējas valsts centrālā iestāde, pārliecinājusies, ka pieteikums atbilst Konvencijas prasībām, pieteikuma iesniedzēja vārdā un ar pieteikuma iesniedzēja piekrišanu nosūta pieteikumu saņēmēja valsts centrālajai iestādei. Pieteikumam pievieno pārsūtīšanas veidlapu, kas norādīta 1. pielikumā. Pēc saņēmēja valsts centrālās iestādes lūguma iesniedzējas valsts centrālā iestāde iesniedz izcelsmes valsts kompetentas iestādes apliecinātas kopijas dokumentiem, kas norādīti 16. panta 3. punktā, 25. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā, kā arī 30. panta 3. punktā.

3. Saņēmēja centrālā iestāde sešās nedēļās no pieteikuma saņemšanas dienas, izmantojot 2. pielikumā paredzēto veidlapu,

apliecina tā saņemšanu un informē iesniedzējas valsts centrālo iestādi par to, kādi sākotnējie pasākumi jau ir veikti vai tiks veikti, apstrādājot pieteikumu, kā arī var pieprasīt citus vajadzīgos dokumentus un informāciju. To pašu sešu nedēļu laikā saņēmēja centrālā iestāde iesniedzējai centrālajai iestādei paziņo tās personas vai struktūrvienības vārdu (vārdus) un uzvārdu/nosaukumu un kontaktinformāciju, kura atbild par informācijas sniegšanu attiecībā uz pieteikuma apstrādes gaitu.

4. Saņēmēja centrālā iestāde informē iesniedzēju centrālo iestādi par pieteikuma statusu trijos mēnešos no dienas, kad ir apstiprināta dokumentu saņemšana.

5. Saņēmēja centrālā iestāde un iesniedzēja centrālā iestāde viena otru informē par:

- a) to personu vai struktūrvienību, kas atbild par konkrēto lietu;
- b) lietas gaitu

un sniedz savlaicīgas atbildes uz pieprasījumiem.

6. Centrālās iestādes lietu apstrādā tik ātri, cik to pieļauj pienācīga lietas apstākļu izvērtēšana.

7. Centrālās iestādes izmanto ātrākos un efektīvākos saziņas līdzekļus, kas ir to rīcībā.

8. Saņēmēja centrālā iestāde var atteikties apstrādāt pieteikumu vienīgi tad, ja ir acīmredzami skaidrs, ka Konvencijas prasības nav ievērotas. Tādā gadījumā centrālā iestāde nekavējoties informē iesniedzēju centrālo iestādi par atteikuma iemesliem.

9. Saņēmēja centrālā iestāde nevar noraidīt pieteikumu tikai tādēļ, ka ir vajadzīgi papildu dokumenti vai informācija. Tomēr saņēmēja centrālā iestāde var prasīt iesniedzējai centrālajai iestādei iesniegt attiecīgos papildu dokumentus vai informāciju. Ja iesniedzēja centrālā iestāde tos neiesniedz trijos mēnešos vai ilgākā laikposmā, ko norādījis saņēmēja centrālā iestāde, saņēmēja centrālā iestāde var pieņemt lēmumu, ka tā neturpinās pieteikumu apstrādāt. Šādā gadījumā tā informē iesniedzēju centrālo iestādi par šo lēmumu.

13. pants

Saziņas līdzekļi

Nevienu pieteikumu, kas iesniegts ar Līgumslēdzēju valstu centrālo iestāžu starpniecību saskaņā ar šo nodaļu, un nevienu dokumentu vai informāciju, kas pievienota šim pieteikumam vai ko iesniegusi centrālā iestāde, atbildētājs nevar apstrīdēt, pamatojoties tikai uz to, ka attiecīgās centrālās iestādes ir izmantojušas konkrētu saziņas formu vai līdzekļus.

14. pants

Efektīva procesu pieejamība

1. Saņēmēja valsts nodrošina pieteikuma iesniedzējiem efektīvu procesu pieejamību – tostarp pieejamību izpildes un pārsūtīšanas procesiem, kas izriet no šajā nodaļā minētajiem pieteikumiem.

2. Lai nodrošinātu šādu efektīvu pieejamību, saņēmēja valsts nodrošina bezmaksas juridisko palīdzību saskaņā ar 14. līdz 17. pantu, izņemot, ja piemēro 3. punktu.

3. Saņēmējai valstij nav pienākums sniegt šādu bezmaksas juridisko palīdzību, ja un ciktāl šis valsts procesuālā kārtība ļauj pieteikuma iesniedzējam atrisināt lietu bez šādas palīdzības un centrālā iestāde bez maksas sniedz vajadzīgos pakalpojumus.

4. Tiesības saņemt bezmaksas juridisko palīdzību nav mazākas par tām, kas ir noteiktas līdzvērtīgās valsts lietās.

5. Nodrošinājums, garantija vai ķīla, neatkarīgi no apraksta, nav nepieciešama, lai garantētu ar Konvencijā paredzētu lietu izskatīšanu saistītu izmaksu un izdevumu segšanu.

15. pants

Bezmaksas juridiskā palīdzība attiecībā uz pieteikumiem saistībā ar uzturlīdzekļiem bērnam

1. Saņēmēja valsts sniedz bezmaksas juridisko palīdzību attiecībā uz visiem kreditora pieteikumiem, kurus viņš saskaņā ar šo nodaļu iesniedzis par uzturēšanas saistībām, kas izriet no vecāka un bērna attiecībām, pret personu, kas jaunāka par 21 gadu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta saņēmēja valsts attiecībā uz pieteikumiem, kas nav minēti 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, un lietām, uz kurām attiecas 20. panta 4. punkts, var atteikt bezmaksas juridisko palīdzību, ja tā uzskata, ka pieteikums vai pārsūdzība pēc būtības ir acīmredzami nepamatota.

16. pants

Deklarācija, ar kuru atļauj izmantot bērna mantiskā stāvokļa pārbaudi

1. Neatkarīgi no 15. panta 1. punkta valsts var deklarēt saskaņā ar 63. pantu, ka tā sniegs bezmaksas juridisko palīdzību attiecībā uz pieteikumiem, kas nav minēti 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, un lietām, uz kurām attiecas 20. panta 4. punkts, pēc pārbaudes, kuras pamatā ir bērna līdzekļu novērtējums.

2. Šādas deklarācijas sniegšanas brīdī valsts sniedz informāciju Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences pastāvīgajam birojam par veidu, kādā bērna līdzekļu novērtēšana tiks veikta, tostarp par finanšu kritērijiem, kuri jāievēro, lai pārbaude būtu veiksmīga.

3. Pieteikumā, kas minēts 1. punktā un adresēts valstij, kura ir sniegusi 1. punktā minēto deklarāciju, iekļauj pieteikuma iesniedzēja oficiālu apliecinājumu tam, ka bērna mantiskais stāvoklis atbilst 2. punktā minētajiem kritērijiem. Saņēmēja valsts var pieprasīt papildu pierādījumus par bērna līdzekļiem tikai tad, ja tai ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzēja norādītā informācija ir neprecīza.

4. Ja vislabvēlīgākā juridiskā palīdzība, kas paredzēta saņēmēja valsts tiesību aktos attiecībā uz šajā nodaļā minētajiem pieteikumiem par uzturēšanas saistībām pret bērnu, kas izriet no vecāka un bērna attiecībām, ir labvēlīgāka par 1. līdz 3. punktā paredzēto juridisko palīdzību, tad sniedz vislabvēlīgāko juridisko palīdzību.

17. pants

Pieteikumi, kas neatbilst 15. panta vai 16. panta prasībām

Visu to pieteikumu, kas minēti Konvencijā, izņemot tos, kas minēti 15. vai 16. pantā, gadījumā:

- bezmaksas juridisko palīdzību var sniegt pēc mantiskā stāvokļa vai lietas būtības pārbaudes;
- pieteikuma iesniedzējam, kurš izcelsmes valstī ir saņēmis bezmaksas juridisko palīdzību, ir tiesības jebkādā ar atzīšanu vai izpildi saistītā tiesvedībā saņemt bezmaksas juridisko palīdzību vismaz tikpat lielā mērā, cik tādos pašos apstākļos paredzēts tās valsts tiesību aktos, kurā prasa atzīšanu vai izpildi.

IV NODAĻA

TIESVEDĪBAS UZSĀKŠANAS IEROBEŽOJUMI

18. pants

Tiesvedības ierobežojums

1. Ja nolēmums pieņemts Līgumslēdzējā valstī, kurā ir kreditora pastāvīgā dzīvesvieta, parādnieks nevar citā Līgumslēdzējā valstī prasīt jau pieņemta nolēmuma grozīšanu vai prasīt pieņemt jaunu nolēmumu, kamēr kreditora pastāvīgā dzīvesvieta ir valstī, kurā nolēmums ir pieņemts.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro:

- ja puses, izņemot strīdus par uzturēšanas saistībām pret bērniem, ir rakstiski vienojušas par minētās otras Līgumslēdzējas valsts jurisdikciju;
- ja kreditors vai nu nepārprotami atzīst minētās otras Līgumslēdzējas valsts jurisdikciju, vai, īstenojot aizstāvību lietā pēc būtības, pirmajā iespējamā brīdī neiebilst pret jurisdikciju;
- ja izcelsmes valsts kompetentā iestāde nevar vai atsakās īstenot jurisdikciju, lai grozītu nolēmumu vai pieņemtu jaunu nolēmumu; vai
- ja izcelsmes valstī pieņemtu nolēmumu nevar atzīt vai pasludināt par izpildāmu Līgumslēdzējā valstī, kurā ir paredzēts sākt tiesvedību, lai grozītu nolēmumu vai pieņemtu jaunu nolēmumu.

V NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE

19. pants

Nodaļas darbības joma

1. Šī nodaļa ir piemērojama nolēmumam, kas pieņemts tiesu vai administratīvā iestādē attiecībā uz uzturēšanas saistībām. Jēdziens "nolēmums" ietver arī izlīgumu vai vienošanos, kas noslēgta šādā iestādē vai kuru tā apstiprinājusi. Nolēmuma var paredzēt automātisku pielāgošanu indeksējot un prasību maksāt nokavētos maksājumus, uzturēšanas līdzekļus vai procentus ar atpakaļejošu datumu, un izmaksu vai tēriņu noteikšanu.

2. Ja nolēmums attiecas ne tikai uz uzturēšanas saistībām, šīs nodaļas darbības joma attiecas tikai uz tām nolēmuma daļām, kas ir saistītas ar uzturēšanas saistībām.

3. "Administratīvā iestāde" 1. punkta izpratnē ir valsts iestāde, kuras nolēmumus saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā tā izveidota:

- a) var pārsūdzēt vai pārskatīt tiesu iestādē; un
- b) tiem ir tāds pats spēks un sekas kā tiesu iestādes nolēmumam tādā pašā jautājumā.

4. Šī nodaļa ir piemērojama arī attiecībā uz vienošanos par uzturēšanas līdzekļiem saskaņā ar 30. pantu.

5. Šīs nodaļas noteikumus piemēro atzīšanas un izpildes pieteikumam, kas iesniegts tieši tās valsts kompetentai iestādei, kurā prasa atzīšanu vai izpildi, saskaņā ar 37. pantu.

20. pants

Atzīšanas un izpildes pamatojums

1. Nolēmumu, kas pieņemts vienā Līgumslēdzējā valstī ("izcelsmes valsts") atzīst un izpilda citās Līgumslēdzējās valstīs, ja:

- a) laikā, kad tika uzsākta tiesvedība, atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta bija izcelsmes valstī;
- b) atbildētājs ir vai nu nepārprotami atzinis piekritību, vai, īstenojot aizstāvību lietā pēc būtības, pirmajā iespējamā brīdī nav iebildis pret piekritību;
- c) laikā, kad tika uzsākta tiesvedība, kreditora pastāvīgā dzīvesvieta bija izcelsmes valstī;
- d) laikā, kad tika uzsākta tiesvedība, bērna, kuram par labu pieņemts nolēmums par uzturēšanas līdzekļiem, pastāvīgā dzīvesvieta bija izcelsmes valstī ar nosacījumu, ka atbildētājs dzīvoja kopā ar bērnu minētajā valstī vai dzīvoja un nodrošināja bērnam uzturēšanas līdzekļus minētajā valstī;
- e) ja puses ir rakstiski vienojušās par jurisdikciju, izņemot strīdus par uzturēšanas saistībām pret bērniem; vai
- f) nolēmumu pieņēmusi iestāde, kurai ir jurisdikcija attiecībā uz personas statusu vai vecāku atbildību, ja vien minētās jurisdikcijas pamats nav bijusi tikai vienas puses pilsonība.

2. Līgumslēdzēja valsts var veikt atrunu saskaņā ar 62. pantu attiecībā uz 1. punkta c), e) vai f) apakšpunktu.

3. Līgumslēdzēja valsts, kas veic 2. punktā minēto atrunu, atzīst un izpilda nolēmumu, ja tās tiesību akti līdzīgos faktiskos apstākļos šīs valsts iestādēm piešķir vai piešķirtu piekritību šāda nolēmuma pieņemšanai.

4. Līgumslēdzēja valsts, ja nolēmuma atzīšana nav iespējama 2. punktā minētās atrunas dēļ un ja parādnieka pastāvīgā dzī-

vesvieta ir minētajā valstī, veic visus atbilstošos pasākumus, lai pieņemtu nolēmumu kreditora labā. Iepriekšējais teikums neatiecas uz tiešiem atzīšanas un izpildes pieteikumiem saskaņā ar 19. panta 5. punktu vai uz uzturēšanas līdzekļu prasībām, kas minētas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

5. Nolēmumu par labu bērnam, kas ir jaunāks par 18 gadiem, kuru nevar atzīt tikai tāpēc, ka ir veikta atruna attiecībā uz 1. punkta c), e) vai f) apakšpunktu, pieņem kā tādu, kas minētajam bērnam rada tiesības uz uzturēšanas līdzekļiem valstī, kurā prasa atzīšanu un izpildi.

6. Nolēmumu atzīst tikai tad, ja tas ir spēkā izcelsmes valstī, un to izpilda tikai tad, ja tas ir izpildāms izcelsmes valstī.

21. pants

Nodalāmība un daļēja atzīšana un izpilde

1. Ja valsts, kurā prasa atzīšanu un izpildi, nevar atzīt vai izpildīt nolēmumu pilnā apmērā, tā atzīst vai izpilda jebkuru nolēmuma nodalāmo daļu, kuru ir iespējams atzīt vai izpildīt.

2. Vienmēr var iesniegt pieteikumu par nolēmuma atzīšanu vai izpildi kādā tā daļā.

22. pants

Atzīšanas un izpildes atteikuma pamats

Nolēmuma atzīšanu un izpildi var atteikt, ja:

- a) nolēmuma atzīšana un izpilde nepārprotami neatbilst valsts, kurā prasa atzīšanu un izpildi, sabiedriskajai kārtībai ("*ordre public*");
- b) nolēmums panākts procesuālas krāpšanas rezultātā;
- c) tās valsts iestādē, kurā prasa atzīšanu un izpildi, notiek tiesvedība starp tām pašām pusēm un ar to pašu mērķi un minētā tiesvedība tika uzsākta pirmā;
- d) nolēmums nav savienojams ar nolēmumu, kas pieņemts starp tām pašām pusēm un ar to pašu mērķi – vai nu valstī, kurā prasa atzīšanu un izpildi, vai citā valstī – ar nosacījumu, ka šis pēdējais minētais nolēmums atbilst nosacījumiem, lai to atzītu un izpildītu valstī, kurā prasa atzīšanu un izpildi;
- e) gadījumā, ja atbildētājs nav bijis klāt vai nav bijis pārstāvēts tiesvedībā izcelsmes valstī:
 - i) ja izcelsmes valsts tiesību akti paredz paziņošanu par tiesvedību, atbildētājam nav ticis atbilstīgi paziņots par tiesvedību un nav bijusi iespēja tikt uzklautam; vai
 - ii) ja izcelsmes valsts tiesību akti neparedz paziņošanu par tiesvedību, atbildētājam nav ticis atbilstīgi paziņots par nolēmumu un nav bijis iespējas apstrīdēt vai pārsūdzēt šo nolēmumu, balstoties uz faktiem un juridiskiem aspektiem; vai

f) nolēmums pieņemts, pārkāpjot 18. pantu.

23. pants

Pieteikuma par atzīšanu un izpildi procesuālā kārtība

1. Ņemot vērā Konvencijas noteikumus, atzīšanas un izpildes procesuālo kārtību reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā prasa atzīšanu un izpildi.

2. Ja pieteikums nolēmuma atzīšanai un izpildei ir iesniegts ar centrālo iestāžu starpniecību saskaņā ar III nodaļu, saņēmēja centrālā iestāde nekavējoties vai nu:

a) nosūta pieteikumu kompetentai iestādei, kas nekavējoties pasludina nolēmumu par izpildāmu vai reģistrē nolēmumu izpildīšanai; vai,

b) ja tā ir kompetentā iestāde, veic šādus pasākumus pati.

3. Ja saskaņā ar 19. panta 5. punktu pieteikums ir iesniegts tieši kompetentajai iestādei valstī, kurā prasa atzīšanu un izpildi, minētā iestāde nekavējoties pasludina nolēmumu par izpildāmu vai reģistrē lēmumu izpildei.

4. Pasludināšanu vai reģistrēšanu var atteikt tikai, balstoties uz 22. panta a) apakšpunktā minētajiem pamatiem. Šajā posmā ne pieteikuma iesniedzējs, ne atbildētājs nav tiesīgs iesniegt jebkādus paskaidrojumus.

5. Pieteikuma iesniedzēju un atbildētāju nekavējoties informē par pasludināšanu vai reģistrāciju, kas veikta saskaņā ar 2. un 3. punktu, vai par to atteikumu atbilstoši 4. punktam, un viņi var to apstrīdēt vai pārsūdzēt, balstoties uz faktiem un juridiskiem aspektiem.

6. Apstrīdēšanas pieteikums vai pārsūdzība ir jāiesniedz 30 dienās no paziņojuma saņemšanas atbilstoši 5. punktam. Ja puse, kas apstrīd, nedzīvo Līgumslēdzējā valstī, kurā tika veikta vai atteikta pasludināšana vai reģistrācija, apstrīdēšanas pieteikumu vai pārsūdzību iesniedz 60 dienās no paziņojuma saņemšanas.

7. Apstrīdēšanas pieteikumu vai pārsūdzību var balstīt tikai uz šādiem apsvērumiem:

a) atzīšanas un izpildes atteikuma pamatiem, kas noteikti 22. pantā;

b) atzīšanas un izpildes pamatojumu saskaņā ar 20. pantu;

c) jebkura tā dokumenta autentiskumu vai integritāti, kas nosūtīts saskaņā ar 25. panta 1. punkta a), b) vai d) apakšpunktu, vai 3. punkta b) apakšpunktu.

8. Atbildētājs apstrīdēšanas pieteikumu vai pārsūdzību var pamatot ar parādsaistību izpildi tiktāl, ciktāl atzīšana un izpilde attiecas uz maksājumiem, kuru izpildes termiņš jau bija iestājies.

9. Pieteikuma iesniedzēju un atbildētāju nekavējoties informē par nolēmumu, kas pieņemts sakarā ar apstrīdēšanu vai pārsūdzību.

10. Turpmāka pārsūdzība, ja tādu pieļauj tās valsts tiesību akti, kurā prasa atzīšanu un izpildi, neaptur nolēmuma izpildi, ja vien nepastāv ārkārtas apstākļi.

11. Pieņemot jebkādu nolēmumu attiecībā uz atzīšanu un izpildi, tostarp jebkādu pārsūdzību, kompetentā iestāde rīkojas ātri.

24. pants

Alternatīva procesuālā kārtība pieteikumam par atzīšanu un izpildi

1. Neatkarīgi no 23. panta 2. līdz 11. punkta noteikumiem valsts saskaņā ar 63. pantu var deklarēt, ka tā piemēros šajā pantā noteikto atzīšanas un izpildes procesuālo kārtību.

2. Ja pieteikums nolēmuma atzīšanai un izpildei ir iesniegts ar centrālo iestāžu starpniecību saskaņā ar III nodaļu, saņēmēja centrālā iestāde nekavējoties vai nu:

a) nosūta pieteikumu kompetentai iestādei, kas lemj par atzīšanas un izpildes pieteikumu; vai

b) ja tā ir kompetentā iestāde, pieņem šādu lēmumu pati.

3. Kompetentā iestāde pieņem nolēmumu par atzīšanu un izpildi pēc tam, kad atbildētājs ir pienācīgi un savlaicīgi informēts par tiesvedību un abām pusēm ir bijusi dota atbilstoša iespēja tikt uzklautām.

4. Kompetentā iestāde pēc pašas iniciatīvas var pārskatīt atzīšanas un izpildes atteikuma pamatus, kas paredzēti 22. panta a), c) un d) apakšpunktā. Tā var pārskatīt jebkurus pamatus, kas minēti 20., 22. pantā un 23. panta 7. punkta c) apakšpunktā, ja to ierosina atbildētājs vai ja bažas saistībā ar minētajiem pamatiem izriet no dokumentu, kas iesniegti saskaņā ar 25. pantu, ārējām pazīmēm.

5. Atzīšanas un izpildes atteikumu var pamatot ar parādsaistību izpildi tiktāl, ciktāl atzīšana un izpilde attiecas uz maksājumiem, kuru izpildes termiņš jau bija iestājies.

6. Jebkāda pārsūdzība, ja tādu pieļauj tās valsts tiesību akti, kurā prasa atzīšanu un izpildi, neaptur nolēmuma izpildi, ja vien nepastāv ārkārtas apstākļi.

7. Pieņemot jebkādu nolēmumu attiecībā uz atzīšanu un izpildi, tostarp jebkādu pārsūdzību, kompetentā iestāde rīkojas ātri.

25. pants

Dokumenti

1. Saskaņā ar 23. vai 24. pantu atzīšanas un izpildes pieteikumam pievieno šādus dokumentus:

a) nolēmuma pilnu tekstu;

b) dokumentu, kurā noteikts, ka nolēmums ir izpildāms izcelsmes valstī, un – administratīvas iestādes nolēmuma gadījumā – dokumentu, kurā noteikts, ka 19. panta 3. punkta prasības ir izpildītas, ja vien minētā valsts nav saskaņā ar 57. pantu norādījusi, ka tās administratīvo iestāžu nolēmumi vienmēr atbilst minētajām prasībām;

- c) ja atbildētājs izcelsmes valstī nav bijis klāt un nav bijis pārstāvēts tiesvedībā – dokumentu vai dokumentus, kas attiecīgi apliecina vai nu to, ka atbildētājam tika atbilstīgi paziņots par tiesvedību un iespēju tikt uzklautam, vai to, ka atbildētājam tika atbilstīgi paziņots par nolēmumu un iespēju to apstrīdēt vai pārsūdzēt, balstoties uz faktiem un juridiskiem aspektiem;
- d) vajadzības gadījumā dokumentu, kurā norādīta visu nokavēto maksājumu summa un datums, kad šī summa tika aprēķināta;
- e) pēc vajadzības tāda nolēmuma gadījumā, kurā paredzēta automātiska pielāgošana indeksējot, – dokumentu, kurā sniegta informācija, kas nepieciešama attiecīgo aprēķinu veikšanai;
- f) vajadzības gadījumā dokumentāciju par to, cik lielā mērā pieteikuma iesniedzējs izcelsmes valstī ir saņēmis bezmaksas juridisko palīdzību.

2. Apstrīdēšanas vai pārsūdzības gadījumā saskaņā ar 23. panta 7. punkta c) apakšpunktu vai pēc kompetentās iestādes pieprasījuma valstī, kurā prasa atzīšanu un izpildi, attiecīgā dokumenta pilnu kopiju, kuru apstiprinājusi izcelsmes valsts kompetentā iestāde, nekavējoties iesniedz:

- a) iesniedzējas valsts centrālā iestāde, ja pieteikums iesniegts saskaņā ar III nodaļu;
- b) pieteikuma iesniedzējs, ja pieprasījums iesniegts tieši tās valsts kompetentajai iestādei, kurā prasa atzīšanu un izpildi.

3. Līgumslēdzēja valsts saskaņā ar 57. pantu var norādīt:

- a) ka pieteikumam jāpievieno nolēmuma pilna kopija, ko apstiprinājusi izcelsmes valsts kompetentā iestāde;
- b) apstākļus, kuros tā nolēmuma pilna teksta vietā pieņems izcelsmes valsts kompetentās iestādes sagatavotu nolēmuma kopsavilkumu vai izrakstu, kuru var sagatavot Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ieteiktajā un publicētajā formātā; vai
- c) ka tā neprasa dokumentu, kurā norādīts, ka 19. panta 3. punkta prasības ir izpildītas.

26. pants

Procesuālā kārtība pieteikumam par atzīšanu

Šī nodaļa attiecībā uz pieteikumu par nolēmuma atzīšanu ir piemērojama *mutatis mutandis*, izņemot to, ka prasība par izpildāmību tiek aizstāta ar prasību par to, ka lēmums ir spēkā izcelsmes valstī.

27. pants

Konstatētie fakti

Jebkurai tās valsts kompetentajai iestādei, kurā prasa atzīšanu un izpildi, ir saistoši konstatētie fakti, uz kuriem izcelsmes valsts iestāde ir balstījusi savu piekritību.

28. pants

Pārskatīšanas pēc būtības aizliegums

Neviena tās valsts kompetentā iestāde, kurā prasa atzīšanu un izpildi, nepārskata nolēmumu pēc būtības.

29. pants

Bērna vai pieteikuma iesniedzēja fiziska klātbūtne

Bērna vai pieteikuma iesniedzēja fiziska klātbūtne jebkādā tiesvedībā valstī, kurā prasa atzīšanu un izpildi, saskaņā ar šo nodaļu nav nepieciešama.

30. pants

Vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem

1. Līgumslēdzējā valstī noslēgtu vienošanos par uzturēšanas līdzekļiem atzīst un izpilda tāpat kā nolēmumu saskaņā ar šo nodaļu, ja tā tāpat kā nolēmums ir izpildāma izcelsmes valstī.

2. Konvencijas 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā jēdziens "nolēmums" ietver arī vienošanos par uzturēšanas līdzekļiem.

3. Vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem atzīšanas un izpildes pieteikumam pievieno šādus dokumentus:

- a) vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem pilnu tekstu; kā arī
- b) dokumentu, kurā noteikts, ka konkrētā vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem izcelsmes valstī ir izpildāma tāpat kā nolēmums.

4. Vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem atzīšanu un izpildi var atteikt, ja:

- a) atzīšana un izpilde nepārprotami neatbilst tās valsts sabiedriskajai kārtībai, kurā prasa atzīšanu un izpildi;
- b) vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem ir panākta krāpšanas vai viltojuma rezultātā;
- c) vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem nav savienojama ar nolēmumu, kas pieņemts starp tām pašām pusēm un ar to pašu mērķi – vai nu valstī, kurā prasa atzīšanu un izpildi, vai citā valstī – ar nosacījumu, ka šis pēdējais minētais nolēmums atbilst nosacījumiem, lai to atzītu un izpildītu valstī, kurā prasa atzīšanu un izpildi.

5. Šīs nodaļas noteikumi, izņemot 20., 22. pantu, 23. panta 7. punktu un 25. panta 1. un 3. punktu, ir piemērojami *mutatis mutandis* attiecībā uz vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem atzīšanu un izpildi, izņemot:

- a) pasludināšanu vai reģistrāciju saskaņā ar 23. panta 2. un 3. punktu, ko var atteikt tikai, balstoties uz 4. punkta a) apakšpunktā minēto pamatu;
- b) Konvencijas 23. panta 6. punktā minēto apstrīdēšanu vai pārsūdzību, ko var balstīt tikai uz šādiem apsvērumiem:
- i) atzīšanas un izpildes atteikuma pamatiem, kas noteikti 4. punktā;

- ii) jebkura tā dokumenta autentiskumu vai integritāti, kas nosūtīts saskaņā ar 3. punktu;
- c) attiecībā uz 24. panta 4. punktā minēto procesuālo kārtību kompetentā iestāde pēc pašas iniciatīvas var pārskatīt šā panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzēto atzīšanas un izpildes atteikuma pamatu. Tā var pārskatīt jebkurus šā panta 4. punktā minētos pamatus un jebkura saskaņā ar 3. punktu nosūtīta dokumenta autentiskumu vai integritāti, ja to ierosina atbildētājs vai ja bažas saistībā ar šiem pamatiem izriet no minēto dokumentu ārējām pazīmēm.
6. Vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem atzīšanas un izpildes tiesvedību aptur, ja Līgumslēdzēja valsts kompetentajā iestādē tiek izskatīta lieta attiecībā uz šīs vienošanās apstrīdēšanu.
7. Valsts var deklarēt saskaņā ar 63. pantu, ka pieteikumus par vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem atzīšanu un izpildi iesniedz tikai ar centrālo iestāžu starpniecību.
8. Līgumslēdzēja valsts saskaņā ar 62. pantu var paturēt tiesības neatzīt un neizpildīt vienošanos par uzturēšanas līdzekļiem.

31. pants

Nolēmumi, kas pieņemti vienlaicīgi piemērojot pagaidu un apstiprinājuma rīkojumus

Ja nolēmuma pamatā ir vienā valstī noteikta pagaidu kārtība un citas valsts ("apstiprinātāja valsts") iestādes šīs pagaidu kārtības apstiprinājums:

- a) katra minētā valsts šajā nodaļā tiek uzskatīta par izcelsmes valsti;
- b) Konvencijas 22. panta e) apakšpunkta prasības ievēro, ja atbildētājs ticis atbilstīgi informēts par tiesvedību apstiprinātājā valstī un tam tika dota iespēja iebilst pret pagaidu kārtības apstiprināšanu;
- c) Konvencijas 20. panta 6. punkta prasība, ka nolēmums ir izpildāms izcelsmes valstī, ir jāievēro, ja nolēmums ir izpildāms apstiprinātājā valstī; kā arī
- d) Konvencijas 18. pants neliedz jebkurā no abām valstīm sākt tiesvedību par nolēmuma grozīšanu.

VI NODAĻA

IZPILDE VALSTĪ, KURĀ PRASA ATZĪŠANU UN IZPILDI

32. pants

Izpilde saskaņā ar iekšējiem tiesību aktiem

1. Ņemot vērā šīs nodaļas noteikumus, izpildi veic saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā prasa atzīšanu un izpildi.
2. Izpildi veic nekavējoties.
3. Tādu pieteikumu gadījumā, kas iesniegti ar centrālo iestāžu starpniecību, ja nolēmums ir pasludināts par izpildāmu vai reģistrēts izpildei saskaņā ar V nodaļu, izpildei pieteikuma iesniedzēja turpmāka rīcība nav nepieciešama.

4. Spēkā ir visi tie noteikumi, kas attiecībā uz uzturēšanas saistību ilgumu ir piemērojami nolēmuma izcelsmes valstī.

5. Jebkādos ierobežojumus laikposmam, par kuru var piedzīt nokavētos maksājumus, nosaka saskaņā ar nolēmuma izcelsmes valsts tiesību aktiem vai tās valsts tiesību aktiem, kurā prasa atzīšanu un izpildi, atkarībā no tā, kura valsts paredz ilgāku ierobežojumu periodu.

33. pants

Nediskriminācijas princips

Valsts, kurā prasa atzīšanu un izpildi, nodrošina vismaz tādu pašu izpildes līdzekļu klāstu Konvencijā minētajām lietām, kādi ir pieejami minētās valsts lietās.

34. pants

Izpildes līdzekļi

1. Līgumslēdzēja valstis iekšējos tiesību aktos dara pieejamus efektīvus līdzekļus šajā Konvencijā minēto nolēmumu izpildei.
2. Šādi līdzekļi var ietvert:
- a) ieturējumus no darba samaksas;
- b) ieturējumus no bankas kontiem un citiem avotiem;
- c) ieturējumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
- d) īpašumu apķīlāšanu vai piespiedu pārdošanu;
- e) ieturējumus no nodokļu kompensācijām;
- f) ieturējumus no pensijas pabalstiem vai to izmaksas aizturēšanu;
- g) kredītvēstures izpētes biroju informēšanu;
- h) dažādu apliecību (piemēram, autovadītāja apliecības) neizdošanu, apturēšanu vai anulēšanu;
- i) mediācijas, samierināšanas vai līdzīgas procedūras izmantošanu, lai panāktu labprātīgu izpildi.

35. pants

Līdzekļu pārskaitīšana

1. Līgumslēdzēja valstis tiek rosinātas veicināt, tostarp ar starptautisku nolīgumu palīdzību, izmaksu ziņā visrentablāko un efektīvāko metožu izmantošanu, kas ir pieejamas, lai pārskaitītu līdzekļus, kas maksājami kā uzturēšanas līdzekļi.

2. Līgumslēdzēja valsts, saskaņā ar kuras tiesību aktiem līdzekļu pārskaitīšana ir ierobežota, piešķir augstāko prioritāti to līdzekļu pārskaitīšanai, kas maksājami saskaņā ar šo Konvenciju.

VII NODAĻA

VALSTS IESTĀDES

36. pants

Valsts iestādes kā pieteikuma iesniedzējas

1. Attiecībā uz atzīšanas un izpildes pieteikumiem saskaņā ar 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un lietām, uz kurām attiecas 20. panta 4. punkts, jēdzienā "kreditors" ir ietverta arī

valsts iestāde, kas rīkojas tādas fiziskas personas vārdā, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi, vai iestāde, kurai jāatlīdzina uzturēšanas līdzekļu vietā saņemti maksājumi.

2. Valsts iestādes tiesības rīkoties tādas fiziskas personas vārdā, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi, vai prasīt atlīdzību par maksājumiem, kas kreditoram ir izmaksāti uzturēšanas līdzekļu vietā, nosaka tiesību akti, kas nosaka attiecīgās valsts iestādes darbību.

3. Valsts iestāde var censties panākt atzīt vai prasīt izpildīt:

- a) nolēmumu, kas pieņemts pret parādnieku pēc valsts iestādes prasības atmaksāt maksājumus, kas ir izmaksāti uzturēšanas līdzekļu vietā;
- b) nolēmumu, kas pieņemts kreditora un parādnieka starpā, ciktāl tas attiecas uz maksājumiem, kas kreditoram izmaksāti uzturēšanas līdzekļu vietā.

4. Valsts iestāde, kas prasa atzīt nolēmumu vai prasa to izpildīt, pēc lūguma dara pieejamus visus vajadzīgos dokumentus, kuri saskaņā ar 2. punktu apliecina tai piešķirtās tiesības un to, ka kreditoram ir izmaksāti maksājumi.

VIII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

37. pants

Tieši pieteikumi kompetentām iestādēm

1. Konvencija neizslēdz iespēju izmantot tādas procedūras, kas ir pieejamas saskaņā ar Līgumslēdzējas valsts iekšējiem tiesību aktiem un kas ļauj personai (pieteikuma iesniedzējam) vērsties tieši minētās valsts kompetentajā iestādē jautājumā, uz ko attiecas Konvencija, tostarp – atbilstoši 18. pantam – nolūkā pieņemt vai grozīt nolēmumu par uzturēšanas līdzekļiem.

2. Konvencijas 14. panta 5. punkts un 17. panta b) apakšpunkts, kā arī V, VI, VII nodaļas un šī nodaļa, izņemot 40. panta 2. punktu, 42. pantu, 43. panta 3. punktu, 44. panta 3. punktu, 45. un 55. pantu, ir piemērojami attiecībā uz atzīšanas un izpildes pieteikumiem, kas iesniegti tieši kompetentajai iestādei Līgumslēdzējā valstī.

3. Šā panta 2. punkta mērķim 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir piemērojams nolēmumiem, ar kuriem piešķir uzturēšanas līdzekļus neaizsargātai personai, kas ir vecāka nekā minētajā apakšpunktā paredzēts, ja šāds nolēmums ir pieņemts, pirms persona ir sasniegusi minēto vecumu, un tajā paredzēta uzturēšanas līdzekļu maksāšana pēc minētā vecuma sasniegšanas invaliditātes dēļ.

38. pants

Personas datu aizsardzība

Personas datus, kurus iegūst vai nosūta saskaņā ar Konvenciju, izmanto tikai tiem mērķiem, kuriem tie tika vākti vai nosūtīti.

39. pants

Konfidencialitāte

Jebkura iestāde, kas apstrādā informāciju, nodrošina tās konfidencialitāti saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

40. pants

Informācijas neatklāšana

1. Iestāde neatklāj vai neapstiprina informāciju, kas iegūta vai pārsūtīta, piemērojot šo Konvenciju, ja tā konstatē, ka tādas darbības varētu apdraudēt personas veselību, drošību vai brīvību.

2. Šādu vienas centrālās iestādes veiktu konstatējumu ņem vērā cita centrālā iestāde, jo īpaši attiecībā uz vardarbības gadījumiem ģimenē.

3. Šā panta noteikumi nekavē iestādes iegūt informāciju un nosūtīt to savā starpā tiktāl, cik tas nepieciešams, lai pildītu Konvencijā noteiktās saistības.

41. pants

Legalizācijas prasības atcelšana

Šīs Konvencijas sakarā nevar prasīt veikt legalizāciju vai citas līdzīgas formalitātes.

42. pants

Pilnvara

Saņēmējas valsts centrālā iestāde no pieteikuma iesniedzēja var prasīt pilnvaru tikai tad, ja tā viņu pārstāv tiesvedībā vai attiecībās ar citām iestādēm vai lai ieceltu pārstāvi, kam uzdot veikt minētās darbības.

43. pants

Izmaksu piedziņa

1. Ar šīs Konvencijas piemērošanu saistītu izmaksu piedziņai nav prioritātes pār uzturēšanas līdzekļu piedziņu.

2. Valsts var piedzīt izmaksas no zaudētājas puses.

3. Piemērojot Konvencijas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai piedzītu izmaksas no zaudētājas puses saskaņā ar 2. punktu, jēdziens "kreditors" 10. panta 1. punktā ietver valsti.

4. Šis pants neskar 8. pantu.

44. pants

Valodas prasības

1. Visi pieteikumi un saistītie dokumenti ir oriģinālvalodā, un tiem pievieno tulkojumu saņēmējas valsts oficiālajā valodā vai citā valodā, kuru saņēmēja valsts 63. pantā minētā deklarācijā ir norādījusi kā pieņemamu, ja vien minētās valsts kompetentā iestāde neatsakās no tulkojuma.

2. Līgumslēdzēja valsts, kurā ir vairāk par vienu oficiālo valodu un kura iekšējo tiesību aktu dēļ nevar attiecībā uz visu savu teritoriju pieņemt dokumentus tikai vienā no minētajām valodām, saskaņā ar 63. pantu iesniegtajā deklarācijā norāda valodu, kurā šādi dokumenti vai to tulkojumi ir jāsagatavo, lai tos iesniegtu norādītajās valsts teritorijas daļās.

3. Ja vien centrālās iestādes nav vienojušās citādi, jebkāda cita saziņa starp šādām iestādēm notiek saņēmējas valsts oficiālajā valodā vai angļu, vai franču valodā. Tomēr Līgumslēdzēja valsts var, veicot atrunu saskaņā ar 62. pantu, iebilst pret angļu vai franču valodas lietošanu.

45. pants

Tulkošanas līdzekļi un izmaksas

1. Konvencijas III nodaļā minēto pieteikumu gadījumā centrālās iestādes var vienoties konkrētā lietā vai vispārēji, ka tulkojumu saņēmējas valsts oficiālajā valodā var veikt saņēmējā valstī no oriģinālvalodas vai jebkuras citas valodas, par kuru panākta vienošanās. Ja vienošanās nepastāv un iesniedzējai centrālajai iestādei nav iespējams ievērot 44. panta 1. un 2. punkta prasības, tad pieteikumu un saistītos dokumentus var nosūtīt ar tulkojumu angļu vai franču valodā tālākai tulkošanai saņēmējas valsts oficiālajā valodā.

2. Tulkošanas izmaksas, kas rodas piemērojot 1. punktu, sedz iesniedzēja valsts, ja vien attiecīgo valstu centrālo iestāžu starpā nav citādas vienošanās.

3. Neatkarīgi no 8. panta noteikumiem iesniedzēja centrālā iestāde pieteikuma iesniedzējam var prasīt samaksu, lai segtu pieteikuma un saistīto dokumentu tulkošanas izmaksas, izņemot, ja minētās izmaksas var segt tās juridiskās palīdzības sistēmas ietvaros.

46. pants

Valstis ar vairākām tiesību sistēmām – interpretācija

1. Attiecībā uz valsti, kurā attiecībā uz jautājumiem, uz kuriem attiecas šī Konvencija, dažādās teritoriālās vienībās piemēro divas vai vairākas tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumus:

- norādes uz valsts tiesību aktiem vai valsts procesuālo kārtību attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz tiesību aktiem vai procesuālo kārtību, kas ir spēkā attiecīgajā teritoriālajā vienībā;
- norādes uz nolēmumu, kas pieņemts, atzīts, atzīts un izpildīts, izpildīts vai grozīts minētajā valstī, attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz nolēmumu, kas pieņemts, atzīts, atzīts un izpildīts, izpildīts vai grozīts attiecīgajā teritoriālajā vienībā;
- norādes uz minētās valsts tiesu vai administratīvajām iestādēm attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz tiesu vai administratīvajām iestādēm attiecīgajā teritoriālajā vienībā;
- norādes uz kompetentajām iestādēm, valsts iestādēm un citām minētās valsts iestādēm, izņemot centrālās iestādes,

attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz tādām iestādēm, kuras ir pilnvarotas rīkoties attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

- norādes uz dzīvesvietu vai pastāvīgo dzīvesvietu minētajā valstī attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz dzīvesvietu vai pastāvīgo dzīvesvietu attiecīgajā teritoriālajā vienībā;
- norādes uz īpašumu atrašanās vietu minētajā valstī attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz īpašumu atrašanās vietu attiecīgajā teritoriālajā vienībā;
- norādes uz minētajā valstī spēkā esošo reciprocitātes vienošanos attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz reciprocitātes vienošanos, kas ir spēkā attiecīgajā teritoriālajā vienībā;
- norādes uz bezmaksas juridisko palīdzību minētajā valstī attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz bezmaksas juridisko palīdzību attiecīgajā teritoriālajā vienībā;
- norādes uz vienošanos par uzturēšanas līdzekļiem, kas noslēgta minētajā valstī, attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz vienošanos par uzturēšanas līdzekļiem, kas noslēgta attiecīgajā teritoriālajā vienībā;
- norādes uz valsts izmaksu piedziņu attiecīgā gadījumā ir jāsaprot kā norādes uz attiecīgās teritoriālās vienības izmaksu piedziņu.

2. Šo pantu nepiemēro reģionālai ekonomiskās integrācijas organizācijai.

47. pants

Valstis ar vairākām tiesību sistēmām – materiālo tiesību noteikumi

1. Konvencijas Līgumslēdzējai valstij, kurā ir divas vai vairākas teritoriālās vienības ar dažādām tiesību sistēmām, nav pienākuma piemērot Konvenciju situācijām, kas attiecas tikai uz šādām dažādām teritoriālām vienībām.

2. Teritoriālās vienības kompetentai iestādei Konvencijas Līgumslēdzējā valstī, kurā ir divas vai vairākas teritoriālās vienības ar dažādām tiesību sistēmām, nav pienākuma atzīt vai izpildīt citā Konvencijas Līgumslēdzējā valstī pieņemtu nolēmumu tikai tāpēc, ka nolēmums saskaņā ar Konvenciju ir atzīts vai izpildīts šīs pašas Līgumslēdzējas valsts citā teritoriālajā vienībā.

3. Šo pantu nepiemēro reģionālai ekonomiskās integrācijas organizācijai.

48. pants

Saskaņošana ar iepriekšējām Hāgas uzturēšanas saistību konvencijām

Attiecībās starp Līgumslēdzējām valstīm šī Konvencija, ņemot vērā 56. panta 2. punktu, aizstāj Hāgas 1973. gada 2. oktobra Konvenciju par nolēmumu, kas attiecas uz uzturēšanas saistībām, atzīšanu un izpildi un Hāgas 1958. gada 15. aprīļa Konvenciju par nolēmumu attiecībā uz uzturēšanas saistībām pret bērniem atzīšanu un izpildi tiktāl, ciktāl to piemērošanas joma šādu valstu starpā saskan ar šīs Konvencijas piemērošanas jomu.

49. pants

Saskaņošana ar 1956. gada Ņujorkas konvenciju

Attiecībā starp Līgumslēdzējām valstīm šī Konvencija aizstāj Apvienoto Nāciju Organizācijas 1956. gada 20. jūnija Konvenciju par uzturēšanas līdzekļu piedziņu ārvalstīs, ciktāl tās piemērošanas joma šo valstu starpā sakrīt ar šīs Konvencijas piemērošanas jomu.

50. pants

Saistība ar iepriekšējām Hāgas konvencijām par dokumentu izsniegšanu un pierādījumu iegūšanu

Šī konvencija neietekmē Hāgas 1954. gada 1. marta Konvenciju civilprocesa jautājumos, Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvenciju par tiesas un ārpus tiesas dokumentu izmantošanu civilajos un komerciālajos jautājumos un Hāgas 1970. gada 18. marta Konvenciju par pierādījumu pieprasīšanu ārvalstīs civilajos un komerciālajos jautājumos.

51. pants

Dokumentu un papildu nolīgumu saskaņošana

1. Šī Konvencija neietekmē starptautiskos instrumentus, kas noslēgti pirms šīs Konvencijas un kuros Līgumslēdzējas valstis ir puses, un kuros ir noteikumi par jautājumiem, kurus reglamentē šī Konvencija.

2. Jebkura Līgumslēdzēja valsts var noslēgt nolīgumus ar vienu vai vairākām Līgumslēdzējām valstīm, kuros ir noteikumi attiecībā uz jautājumiem, ko reglamentē Konvencija, ar mērķi uzlabot Konvencijas piemērošanu šo valstu starpā, ja šādi nolīgumi atbilst Konvencijas priekšmetam un mērķiem un neietekmē Konvencijas noteikumu piemērošanu šādu valstu attiecībā ar citām Līgumslēdzējām valstīm. Valstis, kuras ir noslēgušas šādu nolīgumu, nosūta tā kopiju Konvencijas depozi-tāram.

3. Šā panta 1. un 2. punkts attiecas arī uz reciprocitātes vienošanos un vienotiem tiesību aktiem, kuru pamatā ir īpašas saiknes attiecīgo valstu starpā.

4. Šī Konvencija neietekmē reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, kas ir šīs Konvencijas puse, instrumentu piemērošanu, kuri pēc Konvencijas noslēgšanas pieņemti jautājumos, kurus reglamentē Konvencija, ja šādi akti neietekmē Konvencijas noteikumu piemērošanu reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībvalstu attiecībā ar citām Līgumslēdzējām valstīm. Attiecībā uz nolēmumu atzīšanu vai izpildi reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībvalstu starpā Konvencija neietekmē reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas noteikumus neatkarīgi no tā, vai tie pieņemti pirms vai pēc Konvencijas noslēgšanas.

52. pants

Visefektīvākais noteikums

1. Šī Konvencija neliedz piemērot nolīgumu, vienošanos vai starptautisku instrumentu, kas ir spēkā starp iesniedzēju valsti

un saņēmēju valsti, vai saņēmējā valstī spēkā esošu reciprocitātes vienošanos, kas paredz:

- a) papildu pamatus nolēmumu par uzturēšanas līdzekļiem atzīšanai, neskarot Konvencijas 22. panta f) apakšpunktu;
- b) vienkāršotu, ātrāku procesuālo kārtību pieteikumam par nolēmumu par uzturēšanas līdzekļu atzīšanu vai atzīšanu un izpildi;
- c) labvēlīgāku juridisko palīdzību nekā tā, kas paredzēta 14.–17. pantā; vai
- d) procesuālo kārtību, kas ļauj pieteikuma iesniedzējam no iesniedzējas valsts nosūtīt pieprasījumu tieši saņēmējas valsts centrālajai iestādei.

2. Šī Konvencija neliedz piemērot tiesību aktus, kas ir spēkā saņēmējā valstī un kas paredz efektīvākus noteikumus nekā 1. punkta a)–c) apakšpunktā minētos. Tomēr attiecībā uz vienkāršotu, ātrāku procesuālo kārtību, kas minēta 1. punkta b) apakšpunktā, tiem ir jābūt saderīgiem ar aizsardzību, ko pusēm nodrošina saskaņā ar 23. un 24. pantu, jo īpaši attiecībā uz pušu tiesībām tikt pienācīgi informētām par tiesvedību un to atbilstīgām iespējām tikt uzklautām, kā arī attiecībā uz apstrīdēšanas vai pārsūdzības sekām.

53. pants

Vienota interpretācija

Interpretējot šo Konvenciju, ņem vērā tās starptautisko būtību un nepieciešamību veicināt tās vienotu piemērošanu.

54. pants

Pārskats par Konvencijas darbību praksē

1. Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ģenerālsekretārs regulāri sasauc īpašu komisiju, lai pārskatītu Konvencijas darbību praksē un veicinātu paraugprakses attīstību piemērojot Konvenciju.

2. Šādas pārskatīšanas nolūkā Līgumslēdzējas valstis sadarbojas ar Hāgas Starptautisko privāttiesību pastāvīgo biroju, apkopojot informāciju, tostarp statistiku un judikatūru, par Konvencijas darbību praksē.

55. pants

Veidlapu grozījumi

1. Šai Konvencijai pievienotās veidlapas var grozīt ar īpašas komisijas lēmumu, kuru sasauc Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ģenerālsekretārs un uz kuru uzaicina visas Līgumslēdzējas valstis un visas Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstis. Sanāksmes darba kārtībā iekļauj paziņojumu par priekšlikumu veikt grozījumus veidlapās.

2. Īpašajā komisijā klātesošo Līgumslēdzēju valstu pieņemtie grozījumi stājas spēkā attiecībā uz visām Līgumslēdzējām valstīm septītā kalendārā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kad depozitārs tos paziņojis visām Līgumslēdzējām valstīm.

3. Šā panta 2. punktā paredzētajā laikposmā jebkura Līgumslēdzēja valsts, rakstiski par to paziņojot depozitāram, var saskaņā ar 62. pantu veikt atrunu attiecībā uz grozījumu. Valsti, kas veic šādu atrunu, līdz atrunas atsaukšanas brīdim attiecībā uz minēto grozījumu uztver kā valsti, kas nav šīs Konvencijas puse.

56. pants

Pārejas noteikumi

1. Konvenciju piemēro visos šādos gadījumos, kuros:

a) pēc Konvencijas stāšanās spēkā starp iesniedzēju valsti un saņēmēju valsti saņēmējas valsts centrālā iestāde ir saņēmusi lūgumu saskaņā ar 7. pantu vai pieteikumu saskaņā ar III nodaļu;

b) tās valsts kompetentā iestāde, kurā prasa atzīšanu un izpildi, ir saņēmusi tiešu atzīšanas un izpildes pieteikumu pēc Konvencijas stāšanās spēkā starp izcelsmes valsti un valsti, kurā prasa atzīšanu un izpildi;

2. Attiecībā uz nolēmumu atzīšanu un izpildi to šīs Konvencijas Līgumslēdzēju valstu starpā, kas ir puses arī jebkurai no 48. pantā minētajām Hāgas uzturēšanas līdzekļu konvencijām – ja šajā Konvencijā paredzētie atzīšanas un izpildes nosacījumi liedz atzīt un izpildīt nolēmumu, kas pieņemts izcelsmes valstī pirms šīs Konvencijas stāšanās spēkā attiecībā uz minēto valsti un kas citādi tiktu atzīts un izpildīts saskaņā ar tās konvencijas noteikumiem, kas bija spēkā nolēmuma pieņemšanas brīdī, piemēro minētās konvencijas nosacījumus.

3. Valstij, kurā prasa atzīšanu un izpildi, saskaņā ar šo Konvenciju nav pienākuma izpildīt nolēmumu vai vienošanos par uzturēšanas līdzekļiem attiecībā uz maksājumiem, kas bija jāsamaksā pirms Konvencijas stāšanās spēkā starp izcelsmes valsti un valsti, kurā prasa atzīšanu un izpildi, izņemot attiecībā uz uzturēšanas saistībām, kas izriet no vecāka un bērna attiecībām pret personu, kas ir jaunāka par 21 gadu.

57. pants

Informācijas sniegšana par tiesību aktiem, procesuālo kārtību un pakalpojumiem

1. Līgumslēdzēja valsts līdz brīdim, kad ir deponēts tās ratifikācijas vai pievienošanās instruments vai deklarācija saskaņā ar Konvencijas 61. pantu, Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences pastāvīgajam birojam iesniedz:

a) aprakstu par tās tiesību aktiem un procesuālo kārtību attiecībā uz uzturēšanas saistībām;

b) aprakstu par pasākumiem, ko tā veiks, lai izpildītu 6. pantā noteiktās saistības;

c) aprakstu par to, kā tā nodrošinās pieteikuma iesniedzējiem efektīvu procesa pieejamību kā tā paredzēta 14. pantā;

d) aprakstu par tās izpildes noteikumiem un procesuālo kārtību, tostarp visiem izpildes ierobežojumiem, jo īpaši par parādnieka aizsardzības noteikumiem un noilguma termiņiem;

e) precizējumu, kas minēti 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 3. punktā.

2. Līgumslēdzējas valstis, izpildot savas 1. punktā noteiktās saistības, var izmantot Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ieteikto un publicēto valsts apraksta veidlapu.

3. Līgumslēdzējas valstis informāciju regulāri atjauno.

IX NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

58. pants

Parakstīšana, ratifikācija un pievienošanās

1. Konvenciju var parakstīt valstis, kuras bija Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstis laikā, kad notika tās divdesmit pirmā sesija, kā arī citas valstis, kuras piedalījās minētajā sesijā.

2. To ratificē, pieņem vai apstiprina, un ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumentus deponē Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijai, kas ir Konvencijas depozitārs.

3. Konvencijai pēc tās stāšanās spēkā saskaņā ar 60. panta 1. punktu var pievienoties jebkura cita valsts vai reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija.

4. Pievienošanās instrumentu deponē depozitāram.

5. Šāda pievienošanās stājas spēkā tikai attiecībās starp valsti, kas pievienojas, un tām Līgumslēdzējām valstīm, kuras 12 mēnešos pēc 65. pantā minētā paziņojuma nav iebildušas pret minētās valsts pievienošanos. Pēc pievienošanās šādu iebildumu valstis var arī izteikt brīdī, kad tās ratificē, pieņem vai apstiprina Konvenciju. Par visiem šādiem iebildumiem jāziņo depozitāram.

59. pants

Reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas

1. Reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija, kuru veido tikai suverēnas valstis un kura ir kompetenta attiecībā uz dažiem vai visiem šajā Konvencijā reglamentētajiem jautājumiem, var tāpat parakstīt, pieņemt, apstiprināt Konvenciju vai tai pievienoties. Šādā gadījumā reģionālajai ekonomiskās integrācijas organizācijai ir tādas pašas tiesības kā Līgumslēdzējai valstij tiktāl, ciktāl šai organizācijai ir kompetence attiecībā uz Konvencijā reglamentētiem jautājumiem.

2. Reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija, parakstot, pieņemot vai apstiprinot Konvenciju vai tai pievienojoties, rakstiski paziņo deponentam, attiecībā uz kādiem šajā Konvencijā reglamentētiem jautājumiem šīs organizācijas dalībvalstis ir nodevušas tai savu kompetenci. Organizācija nekavējoties rakstiski paziņo deponentam par visām izmaiņām, kas attiecas uz tās kompetenci, kā norādīts pēdējā saskaņā ar šo punktu sniegtajā paziņojumā.

3. Parakstot, pieņemot, apstiprinot Konvenciju vai pievienojoties tai, reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija saskaņā ar 63. pantu var deklarēt, ka tā ir kompetenta rīkoties attiecībā uz visiem šajā Konvencijā reglamentētiem jautājumiem un ka dalībvalstīm, kas reģionālajai ekonomiskās integrācijas organizācijai ir nodevušas savu kompetenci attiecīgajā jautājumā, Konvencija kļūst saistoša organizācijai parakstot, pieņemot, apstiprinot to vai pievienojoties tai.

4. Šīs Konvencijas spēkā stāšanās nolūkā neņem vērā instrumentus, ko deponent reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija, ja vien reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija nesniedz deklarāciju saskaņā ar 3. punktu.

5. Visas atsauces uz "Līgumslēdzēju valsti" vai "valsti" šajā Konvencijā attiecīgos gadījumos vienlīdz attiecas uz reģionālu ekonomiskās integrācijas organizāciju, kas ir Konvencijas puse. Ja reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija sniedz deklarāciju saskaņā ar 3. punktu, visas atsauces uz "Līgumslēdzēju valsti" vai "valsti" šajā Konvencijā attiecīgos gadījumos vienlīdz attiecas uz organizācijas attiecīgajām dalībvalstīm.

60. pants

Stāšanās spēkā

1. Konvencija stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no otrā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumenta deponēšanas, kā minēts 58. pantā.

2. Pēc tam Konvencija stājas spēkā šādi:

a) attiecībā uz katru valsti vai 59. panta 1. punktā minēto reģionālo ekonomiskās integrācijas organizāciju – pēc tās ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas, mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumenta deponēšanas;

b) attiecībā uz katru valsti vai 58. panta 3. punktā minēto reģionālo ekonomiskās integrācijas organizāciju – nākamajā dienā pēc tam, kad ir pagājis laikposms, kurā var izteikt iebildumus saskaņā ar 58. panta 5. punktu;

c) attiecībā uz teritoriālo vienību, kurai Konvencija ir piemērojama saskaņā ar 61. pantu – mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no minētajā pantā paredzētā paziņojuma sniegšanas.

61. pants

Deklarācijas attiecībā uz valstīm ar vairākām tiesību sistēmām.

1. Ja valstij ir divas vai vairākas teritoriālās vienības, kurās attiecībā uz jautājumiem, uz ko attiecas Konvencija, piemēro

dažādas tiesību sistēmas, tad parakstot, ratificējot, pieņemot, apstiprinot Konvenciju vai pievienojoties tai, valsts var saskaņā ar 63. pantu deklarēt, ka šī Konvencija attiecas uz visām tās teritoriālajām vienībām vai tikai uz vienu vai vairākām teritoriālajām vienībām, kā arī grozīt šo deklarāciju jebkurā laikā iesniedzot citu deklarāciju.

2. Par šādu deklarāciju paziņo deponentam, un tajā skaidri norāda teritoriālās vienības, uz kurām šī Konvencija attiecas.

3. Ja valsts neiesniedz šajā pantā paredzēto deklarāciju, Konvenciju piemēro visām minētās valsts teritoriālajām vienībām.

4. Šo pantu nepiemēro reģionālai ekonomiskās integrācijas organizācijai.

62. pants

Atrunas

1. Jebkura Līgumslēdzēja valsts var ne vēlāk kā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās brīdī, vai arī 61. pantā paredzētās deklarācijas sniegšanas brīdī, veikt vienu vai vairākas atrunas, kas paredzētas 2. panta 2. punktā, 20. panta 2. punktā, 30. panta 8. punktā, 44. panta 3. punktā un 55. panta 3. punktā. Citas atrunas veikt nevar.

2. Ikviens valsts var jebkurā brīdī atsaukt savu atrunu. Atsaukumu paziņo deponentam.

3. Atruna zaudē spēku trešā kalendārā mēneša pirmajā dienā pēc 2. punktā minētā paziņojuma.

4. Saskaņā ar šo pantu veiktajām atrunām nav reciprocitātes spēka, izņemot atrunu, kas paredzēta 2. panta 2. punktā.

63. pants

Deklarācijas

1. Deklarācijas, kas minētas 2. panta 3. punktā, 11. panta 1. punkta g) apakšpunktā, 16. panta 1. punktā, 24. panta 1. punktā, 30. panta 7. punktā, 44. panta 1. un 2. punktā, 59. panta 3. punktā un 61. panta 1. punktā, var iesniegt parakstot, ratificējot, pieņemot, apstiprinot vai pievienojoties vai jebkurā laikā pēc tam; tās var jebkurā laikā grozīt vai atsaukt.

2. Deklarācijas, grozījumus un atsaukumus paziņo deponentam.

3. Deklarācija, kas iesniegta parakstot, ratificējot, pieņemot, apstiprinot vai pievienojoties, stājas spēkā vienlaicīgi ar šīs Konvencijas stāšanos spēkā attiecībā uz atbilstīgo valsti.

4. Deklarācija, kas iesniegta vēlāk, un visi deklarācijas grozījumi vai atsaukumi stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no dienas, kad deponentam ir saņemts paziņojumu.

64. pants

Denonsēšana

1. Konvencijas Līgumslēdzēja valsts var denonsēt Konvenciju, iesniedzot depozitāram adresētu rakstisku paziņojumu. Valstī ar vairākām teritoriālām vienībām, kurās piemēro Konvenciju, denonsēšanu var ierobežoti attiecināt uz atsevišķām teritoriālajām vienībām.

2. Denonsēšana stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši 12 mēneši no dienas, kad depozitārs šo paziņojumu ir saņēmis. Ja paziņojumā ir norādīts garāks denonsēšanas spēkā stāšanās termiņš, denonsēšana stājas spēkā pēc tam, kad ir pagājis šis garākais termiņš no dienas, kad depozitārs šo paziņojumu ir saņēmis.

65. pants

Paziņošana

Depozitārs paziņo Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstīm un citām valstīm, un reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām, kas saskaņā ar 58. un 59. pantu parakstījušas, ratificējušas, pieņēmušas, apstiprinājušas vai pievienojušas, par:

- a) parakstīšanu, ratifikāciju, pieņemšanu un apstiprināšanu, kas minēta 58. un 59. pantā;
- b) pievienošanu un iebildumiem, kas celti pret pievienošanu, kas minēti 58. panta 3. un 5. punktā un 59. pantā;

c) dienu, kad saskaņā ar 60. pantu Konvencija stājas spēkā;

d) deklarācijām, kas minētas 2. panta 3. punktā, 11. panta 1. punkta g) apakšpunktā, 16. panta 1. punktā, 24. panta 1. punktā, 30. panta 7. punktā, 44. panta 1. un 2. punktā, 59. panta 3. punktā un 61. panta 1. punktā;

e) nolīgumiem, kas minēti 51. panta 2. punktā;

f) atrunām, kas minētas 2. panta 2. punktā, 20. panta 2. punktā, 30. panta 8. punktā, 44. panta 3. punktā un 55. panta 3. punktā, un atsaukumiem, kas minēti 62. panta 2. punktā;

g) denonsēšanām, kas minētas 64. pantā.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo Konvenciju.

Hāgā, divtūkstoš septītā gada divdesmit trešajā novembrī, angļu un franču valodā, vienā eksemplārā, kuru deponē Nīderlandes Karalistes valdības arhīvos un kura apstiprinātas kopijas pa diplomātiskiem kanāliem nosūta visām Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstīm, kas bija dalībvalstis konferences divdesmit pirmās sesijas laikā, kā arī visām valstīm, kas piedalījās minētajā sesijā; abi teksti ir vienlīdz autentiski.

1. PIELIKUMS

12. panta 2. punktā minētā pārsūtīšanas veidlapa

PAZIŅOJUMS PAR KONFIDENCIALITĀTI UN PERSONAS DATU AIZSARDZĪBU

Personas datus, kurus iegūst vai pārsūta saskaņā ar Konvenciju, izmanto tikai tiem mērķiem, kuriem tie tika vākti vai pārsūtīti. Jebkura iestāde, kas apstrādā šādus datus, nodrošina to konfidencialitāti saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

Iestāde saskaņā ar 40. pantu neatklāj vai neapstiprina informāciju, kas iegūta vai pārsūtīta, piemērojot šo Konvenciju, ja tā konstatē, ka tādas darbības var apdraudēt personas veselību, drošību vai brīvību.

Centrālā iestāde saskaņā ar 40. pantu ir nolēmusi par informācijas neatklāšanu.

1. Iesniedzēja centrālā iestāde

- a. Adrese
- b. Tālruņa numurs
- c. Fakss
- d. E-pasta adrese
- e. Atsauces numurs

2. Iesniedzējas valsts kontaktpersona

- a. Adrese (ja atšķiras)
- b. Tālruņa numurs (ja atšķiras)
- c. Fakss (ja atšķiras)
- d. E-pasta adrese (ja atšķiras)
- e. Valoda(-as)

3. Saņēmēja centrālā iestāde

Adrese

4. Pieteikuma iesniedzēja dati

- a. Uzvārds (uzvārdi):
- b. Vārds (vārdi):
- c. Dzimšanas datums:(dd/mm/gggg)

vai

- a. Valsts iestādes nosaukums:

5. To personu dati, kuru labā tiek pieprasīti uzturēšanas līdzekļi vai kurām tie izmaksājami

- a. Persona ir tā pati, kas 4. punktā minētais pieteikuma iesniedzējs
- b. i. Uzvārds (uzvārdi):
- Vārds (vārdi):
- Dzimšanas datums:(dd/mm/gggg)
- ii. Uzvārds (uzvārdi):
- Vārds (vārdi):
- Dzimšanas datums:(dd/mm/gggg)
- iii. Uzvārds (uzvārdi):
- Vārds (vārdi):
- Dzimšanas datums:(dd/mm/gggg)

6. Parādnieka dati ⁽¹⁾

- a. Persona ir tā pati, kas 4. punktā minētais pieteikuma iesniedzējs

⁽¹⁾ According to Art. 3 of the Convention "debtor" means an individual who owes or who is alleged to owe maintenance".

b. Uzvārds (uzvārdi):

c. Vārds (vārdi):

d. Dzimšanas datums:(dd/mm/gggg)

7. Šī pārsūtišanas veidlapa attiecas uz un papildina pieteikumu saskaņā ar:

- 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta c) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta d) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta e) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta f) apakšpunktu
- 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu
- 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu
- 10. panta 2. punkta c) apakšpunktu

8. Pieteikumam ir pievienoti šādi dokumenti:

a. pieteikumam saskaņā ar 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu un:

saskaņā ar 25. pantu:

- Nolēmuma pilns teksts (25. panta 1. punkta a) apakšpunkts)
- Izcelsmes valsts kompetentās iestādes sagatavots nolēmuma kopsavilkums vai izraksts (25. panta 3. punkta b) apakšpunkts) (ja piemērojams)
- Dokuments, kurā noteikts, ka nolēmums ir izpildāms izcelsmes valstī, un – administratīvas iestādes nolēmuma gadījumā – dokuments, kurā noteikts, ka 19. panta 3. punkta prasības ir izpildītas, ja vien minētā valsts nav saskaņā ar 57. pantu norādījusi, ka tās administratīvo iestāžu nolēmumi vienmēr atbilst minētajām prasībām (25. panta 1. punkta b) apakšpunkts), vai ja ir piemērojams 25. panta 3. punkta c) apakšpunkts
- Ja atbildētājs nav bijis klāt vai nav bijis pārstāvēts tiesvedībā izcelsmes valstī – dokuments vai dokumenti, kas attiecīgi apliecina vai nu to, ka atbildētājam ir ticis atbilstīgi paziņots par tiesvedību un bijusi iespēja tikt uzklusītam, vai to, ka atbildētājam ir ticis atbilstīgi paziņots par nolēmumu un ir bijusi iespēja to apstrīdēt vai pārsūdzēt, balstoties uz faktiem un juridiskiem aspektiem (25. panta 1. punkta c) apakšpunkts)
- Vajadzības gadījumā dokuments, kurā norādīta visu nokavēto maksājumu summa un datums, kad šī summa tika aprēķināta (25. panta 1. punkta d) apakšpunkts)
- Pēc vajadzības tāda lēmuma gadījumā, kurā paredzēta automātiska pielāgošana indeksējot, – dokuments, kurā sniegta informācija, kas nepieciešama attiecīgo aprēķinu veikšanai (25. panta 1. punkta e) apakšpunkts)
- Vajadzības gadījumā dokumentācija par to, cik lielā mērā pieteikuma iesniedzējs izcelsmes valstī ir saņēmis bezmaksas juridisko palīdzību (25. panta 1. punkta f) apakšpunkts)

saskaņā ar 30. panta 3. punktu:

- Vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem pilns teksts (30. panta 3. punkta a) apakšpunkts)
- Dokuments, kurā noteikts, ka konkrētā vienošanās par uzturēšanas līdzekļiem izcelsmes valstī ir izpildāma tāpat kā nolēmums (30. panta 3. punkta b) apakšpunkts)
- Visi pārējie dokumenti, kas pievienoti pieteikumam (piem., ja nepieciešams, dokuments saskaņā ar 36. panta 4. punktu):

.....

b. Attiecībā uz 10. panta 1. punkta b), c), d), e), f) apakšpunktā un 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minēto pieteikumu – šādi papildu dokumenti (izņemot pārsūtišanas veidlapu un pašu pieteikumu) saskaņā ar 11. panta 3. punktu:

- 10. panta 1. punkta b) apakšpunkts

- 10. panta 1. punkta c) apakšpunkts
- 10. panta 1. punkta d) apakšpunkts
- 10. panta 1. punkta e) apakšpunkts
- 10. panta 1. punkta f) apakšpunkts
- 10. panta 2. punkta a) apakšpunkts
- 10. panta 2. punkta b) apakšpunkts
- 10. panta 2. punkta c) apakšpunkts

Vārds (vārdi), uzvārds:(drukātiem burtiem)

Datums: (dd/mm/gggg)

Centrālās iestādes pilnvarotais pārstāvis

2. PIELIKUMS

12. panta 3. punktā minētā apliecinājuma veidlapa

PAZIŅOJUMS PAR KONFIDENCIALITĀTI UN PERSONAS DATU AIZSARDZĪBU

Personas datus, kurus iegūst vai pārsūta saskaņā ar Konvenciju, izmanto tikai tiem mērķiem, kuriem tie tika vākti vai pārsūtīti. Jebkura iestāde, kas apstrādā šādus datus, nodrošina to konfidencialitāti saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

Iestāde saskaņā ar 40. pantu neatklāj vai neapstiprina informāciju, kas iegūta vai pārsūtīta, piemērojot šo Konvenciju, ja tā konstatē, ka tādas darbības var apdraudēt personas veselību, drošību vai brīvību.

Centrālā iestāde saskaņā ar 40. pantu ir nolēmusi par informācijas neatklāšanu.

1. Saņēmēja centrālā iestāde

- a. Adrese
- b. Tālruņa numurs
- c. Fakss
- d. E-pasta adrese
- e. Atsauces numurs

2. Saņēmējas valsts kontaktpersona

- a. Adrese (ja atšķiras)
- b. Tālruņa numurs (ja atšķiras)
- c. Fakss (ja atšķiras)
- d. E-pasta adrese (ja atšķiras)
- e. Valoda(-as)

3. Iesniedzēja centrālā iestāde

Kontaktpersona

Adrese

.....

4. Saņēmēja centrālā iestāde apliecina, ka (dd/mm/gggg) ir saņēmusi pārsūtīšanas veidlapu no iesniedzējas centrālās iestādes (atsauces numurs, datums (dd/mm/gggg)) par šādu pieteikumu saskaņā ar:

- 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta c) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta d) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta e) apakšpunktu
- 10. panta 1. punkta f) apakšpunktu
- 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu
- 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu
- 10. panta 2. punkta c) apakšpunktu

Pieteikuma iesniedzēja uzvārds (uzvārdi):

Personas(-u) uzvārds(-i), kuru labā tiek pieprasīti uzturēšanas līdzekļi vai kurām tie izmaksājami:

.....

Parādnieka uzvārds (uzvārdi):

5. Saņēmēja centrālās iestādes sākotnēji veiktie pasākumi:

- Lieta ir pilnīga un tiek apstrādāta
- Skatīt pievienoto pieteikuma statusa ziņojumu
- Pieteikuma statusa ziņojums tiks sagatavots un nosūtīts
- Lūdzam sniegt šādu papildu informāciju un/vai dokumentāciju:

.....

- Saņēmēja centrālā iestāde atsakās apstrādāt šo pieteikumu, jo ir acīmredzams, ka Konvencijas prasības nav izpildītas (12. panta 8. punkts). Iemesli:

- norādīti klāt pievienotajā dokumentā
- tiks norādīti dokumentā, kas tiks nosūtīts vēlāk

Saņēmēja centrālā iestāde lūdz, lai iesniedzēja centrālā iestāde informētu to par jebkurām izmaiņām pieteikuma statusā.

Vārds (vārdi), uzvārds:(drukātiem burtiem)

Datums: (dd/mm/gggg)

Centrālās iestādes pilnvarotais pārstāvis
